

Skabelse af et nyt Grønland

Fra en artikel af Arqaluk Lynge

Tidsskriftet Grønland 1973

At der hersker en udbredt modstand mod udviklingen i Grønland, har de fleste politikere, der beskæftiger sig med Grønland, vel opdaget. Men det er de færreste, der ved, hvad modstanden specielt er rettet imod. Man er imod danskerne deroppe. Grønlænderne spørger, hvorfor alle danskere deroppe sidder på alle ledende funktioner, hvorfor de allesammen får det største økonomiske udbytte. Danskerne taget under ét er en overklasse. Grønlænderne en underklasse. Derfor er flere politikere begyndt at snakke om et „grønlandsk“ Grønland. Grønlænderne skal overtage de pladser, som danskerne har taget fra dem.

Sådan konkluderer de fleste tilhængere af det mere „grønlandske“ Grønland. „Højrefløjen“ mener, at der bør være lige adgang for alle danske statsborgere til at kunne drive selvstændig virksomhed i Grønland, og at grønlænderne derved også får mulighed for at konkurrere på lige fod med danske forretningsfolk. Dette må gennemføres ved, at man overfører så megen dansk lovgivning til Grøn-

land som muligt – ejendomsretten skal ligesom i Danmark udvides så meget som muligt.

„Venstrefløjen“ ønsker også en „mere grønlandsk“ udvikling. Men til forskel fra „højrefløjen“ ønsker de at overlade det private initiativ *kun* til grønlændere, således at grønlænderne kun kan konkurrere med sig selv, så de ikke endnu engang overrendes af fremmede. Kort sagt ønsker de, at den nuværende udvikling fortsættes, men at dets funktioner bare overlades til grønlænderne.

Ovenstående to „fløje“ vil ikke kunne skabe nogen form for alternativ eller „et mere grønlandsk“ Grønland. Begge steder vil udviklingen kun være til gavn for eliten. Det grønlandske folk, den grønlandske underklasse, vil som så mange gange før overlades til tilfældighederne. Ligesom en tilfældig sammenblanding af økonomiske ideologier har flyttet rundt med dem. Kun hvis man fandt nyttigheden af deres arbejdskraft, kunne de få en vis del af velstanden.